

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Quorum appellationes non recipiuntur. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150738

Victor potest uti appellatione interposita per aduersarium in eo in quo sentit se grauatum: & tamen non appellauit. & iudex non condē nauit aduersarium in expensis: sed forte absoluit: ut plerumque contingit: vel condē nauit in minus quam debebat. & hoc introducit propter honorem iudicis: ut hic in prin. & in c. vt debitus. de app. ut postquam victor approbat sententiam in eo quod est pronuntiatum, non cōquaratur de iudice occasione expensarum: quia potest prosequi appellationem aduersarii: ut possit petere à iudice appel. q. in expensis condēnetur: licet primus iudex non condē nauerit. & hoc colligitur hic: & ex illa ampliore. s. de appel. Sed si aduersarius non appellasset ipse victor ne indebitè perdat expensas: bene posset appellare ab ommissione condēnationis. secundum quod sentit hic glo. & etiam doc.

Quorum appellationes non recipiuntur. Rubrica.

In tit. præcedenti tractatur de app. quæ ideo sunt nullæ, non quia sunt prohibita: sed quia non sunt necessaria: ut quæ interponitur à sententiā, vel ab alio actu nullo. nec essent utiles si recipe rentur: cū grauatus sibi possit per aliam viam consulere. In isto tra ctatur de appel. quæ ideo sunt nullæ: quia prohibita non autem quia non sunt necessaria: vel utiles: imò essent utiles & necessariæ si interponerentur à sententiā valida: & sic si non appellatur, tran seunt in rem iudicatam. tamen non appellatur. quia in certis casibus prohibita est appellatio. de quibus in hoc tit. & ff. eo. de app. reci. & in Spe. de app. §. in quibus. ver. plenè vide. & in ij. q. vj. c. si gs.

- 1. Quod uirtute huius citationis generalis quod quis compareat ad causam agitandam si non comparet possit perueniri usque ad sententiam diffinitiuam.
- 2. Verus contumax non appellat: etiam si fuit solus citatus generaliter ad procedendum in causa, & quis dicatur uerus contumax, & si compareat post latam sententiam iudice adhuc sedente pro tribunali: an purget contumaciam, ut audiatur appellans? & nu. 1.
- 3. Vbiunque proceditur contra absentem, dicitur processus summarius: quantumunque plenè cognoscatur.
- 4. Quod etiam in causis summarijs uerus contumax non appellat.
- 5. An uera contumacia procuratorum auferat domino potestatem appellandi?

LEX I.

Lus qui. Verus contumax non appellat. Et dicitur uerus contumax quo ad hunc effectum quæ citatus personaliter dixit expressè nolè cōparere. & sic apparet quod contempnit iudicem: aliàs secus secundum Ang. q. dicit ita praticari. Sed gl. hic tenet quod sufficiat quod fuerit inuentus, & citatus personaliter: licet nihil responderit: & etiā tunc non comparèdo uidet contēnere iurisdic tionem iudicis. Alij dicunt etiam si non fuit inuentus ad domum: si tamen ad eius notitiā peruenit citatio, si non cōparuit, esset uerus contumax per l. ex consensu. §. si. ff. de appel. & istam partem ibi Bar. tenet & uidet gl. in cle. j. de do. & contu. Ista tamen l. limita tur. nisi cōpareat post latā sententiam iudice adhuc sedente pro tribu nali: quia tunc purgat contumaciam: & auditur appellans. ut in l. diuus. ff. de in integ. est. In tex. ibi. [Cum ad agendum causam vocatus esset.] Not. hic diligenter quod uirtute huius citationis gene ralis quod quis cōpareat ad causam agitandam, si non compareat, potest puniri usque ad sententiam diffinitiuam. De hoc in l. consen taneu. s. quomodo & quando iu. sed hæc opinio secundum Ange. reprobatur. Item ex hoc no. q. uerus cōtumax non appellat non solum eo casu quo fuit citatus specialiter ad sententiam audien dam. sed etiā si generaliter ad procedendum in causa: si eo non com parente fuit processum ad diffinitiuā, licet non uideatur solum ci tatus ad sententiam audiendam: sed potius ad procedendum in causa. Opp. q. imò contumax appellat: ut ff. de iud. l. & post edi ctum. §. si. & l. ab eo. s. quomodo & quando iu. Dicit gl. ibi loqui tur in ficto contumace. hic in uerò. Vel dic secundum Salic. ibi lo quitur in cōtumace præsumpto: quia potest esse quod ideo non comparuit, non quia contempnit iudicem: sed alia causa, & sic admittitur probatio in contrarium. Item adhuc oppo. de l. credi tor. §. iustus. ff. de appel. Solu. hic quando contumacia fuit cōm missa in non comparendo: ibi quando in alio: ut in non exhiben do, vel in non restituendo. & idè si non iurando de calum. in qui bus non prohibetur appellatio. Sed tertio oppo. dum text. dicit. [Negotio prius summarim perscrutato.] quia non debet perscru tari summarim. sed plenè per iudices. s. de iudi. Glof. quæ inci pit. [Ded quomodo.] soluit tribus modis. Primo fatendo contra riam: & quod hic dicit, importat ut licet dicatur fuisse plena cogni

tio: respectu partis quæ fuit præsens, quia tunc contra absentem fuit pro cessum, dicit summaria: quia si fuisset præsens, potuisset aliqua di cere, vel allegare quæ non fuerunt dicta nec allegata. Ista est vera. quia tene mētī. quod ubique procedit contra absentem. dicit proces sus summarius. quātūcūq; plenè cognoscatur: & omnia necessaria scruten. & ita debet intelligi quod no. per gl. in l. Fulcinius. §. cū aut. quib. ex cau. in pos. ea. Vel dic secundò quod loquitur hic quia causa erat de se summaria. quod dicitur in l. ij. §. ibid. ff. ad exhi. Ex hoc no. q. etiā in causis summarijs uerus cōtumax non ap pellat secundum Bar. vel dic tertio quod ista uerba determināt se quentia: non præcedentia. ut sit sensus an appellatio sit recipienda vel non, debet summarim perscrutari. Gl. reprobatur dicens quod imò ple nè. Dicit Bar. no. glo. rogo te. an appellatio debeat recipi vel non: vel non debeat plenè cognosci: ideo si iudex eā sine causæ cogni tione reijciat, potest appellari: & pertinet cognitio ad iudicem ad quæ ut plenè no. per gl. in l. j. ff. nil. no. ap. interpo. Vltimò an uera con tumacia procuratoris auferat domino potestatem appellandi? Dicitur in l. j. in fi. ff. quando ap. sit. ubi doc. notant quod non. & Inn. in c. j. ut lit. non conte.

- 1. Qui confessus est per procuratorem cui dedit speciale mandatum ad confutendum, potest appellare.
- 2. Vbiunque quis est condemnatus ex presumptione iuris & de iure non potest appel lare.
- 3. Confessio tunc tollit beneficium appellandi quando emanauit ante sententiam.
- 4. Confessio dicitur non spontanea si est facta metu tormentorum: nec prodest ad condē nationem: nisi confessus perseveret in ea.

LEX II.

Bseruare. Conuictus & sponte confessus non appellat: secus si sit cōuictus tantum: non aut cōfessus. vel cōfessus, non tamen sponte. vel formidi ne tormentorum. h. d. ista bona. l. In tex. ibi: [voce etiam propria.] no. secundum Bal. q. non phibere appellare si fuisset con fessus non voce propria: sed per procuratorem cui dedisset spale mada tum ad cōfiteendum: quia plus operatur cōfessio facta propria voce: cum iudex possit perpedere qua cōstantia, aut qua titubatione confi teatur. & sic an cōfessio sit uera vel non. Et no. q. enumerat hic. v. g. na delictorum. Quid aut in alijs delictis. Glo. tenet quod idem. quod etiā in causa ciuili habeat locum quod hic dicit. quod uidet sequi. Bar. sed alij tenent quod sit speciale in istis criminalibus. de hoc uide in c. romana. de app. lib. vj. in ver. si aut. post glo. quæ incipit. No. adde dicit Bal. idè esse ubique: quis est condēnatus ex præsum ptione iuris & de iure: ut non possit appellare. ut ipse no. j. de adul. l. antepe. Item no. glo. quæ incipit: [Sponte.] in fi. q. tunc cōfessio tollit beneficium appellandi quod emanauit ante sententiam: quia tunc sen tentia censet lata uirtute cōfessionis: secus si post factā condē nationem fateat se esse criminolum: quia tunc sententia non uidetur lata uirtute cōfessionis: & uide Bar. in l. cōstitutiones. ff. de appel. & Bal. in l. ut debitu. in fi. s. de hare. act. Vltimò no. tex. in l. dum dicit. [formidine tormentorum.] quod confessio dicitur non sponta nea si facta fuerit metu tormentorum. non solum si fuit facta postquam quis fuit tortus, vel postquam est in tortura: sed etiā adhuc si tor tus non fuit: tamen torqueri ex uerisimilibus coniecturis: & ideo non prodest ad condēnationem: nisi perseveret in ea. nec au fert beneficium appellandi. Circa hoc uide Gand. in tracta. torturæ in rubr. viij. & ff. de iniur. l. Item apud §. quæstione. cū seq. Item opp. quia si in cōfessione facta in tortura quis perseverat, dicitur spō tanea: & sic debet auferre beneficium appellandi. Iste uerò text. sim pliciter loquitur quod non auferat. dum dicit: [aut formidine tormētorū territus.] Sol. intellige sanè quod in ea non perseverauerat. Vel dic quod etiā tunc, si tamen erat cōuictus, talis cōfessio tollit beneficium appel. etiam si non perseverauit: ut habetur in gl. quæ incipit: [Confessio ergo.] Glo. tamen tenent primam opi. q. etiam tunc non sufficiat talis confessio: quia debet esse spontanea.

- 1. Officialis condemnatus à syndicatoribus, an possit appellare?
- 2. Officialis potestatis, an possit coram eo habere causam ciuilem?

LEX III.

Vlli officialium. Officialis alicuius iudi cis si condēnatur ab illo iudice de delicto commissio in officio, non potest appella re: quia præsumit iniuste condēnasse: secus si lata est super alio quod cōcernit patrimoniū. h. d. Et no. l. per quam ali

Pauli de Castro Secunda super Codice.

Ab interlocutoria.
An i appellatio ab
interlocutoria deat ex
primi cā. vide doc. in
c. h. de noui op. nun.
Io. And. in c. sup. eo.
de appel.

Ab interlocutoria.
Vt ab executioe.
et ibidē per Bart. C.
quo. ap. nō recit. q. ve
rū ē de iure ciuili: vt
igl. i. l. i. q. b. ap. nō
lic. de iure cas. fecus.
qm̄ tū in expēsis cō
denat. & hic certē ad
monet Pau. secundū
Bal. spe. & Frā in c.
rephēbilis. de app.
qua aut pōna possit
puniri vide in c. h. in
pria. de appel.

qui dicunt q. officialis cōdemnatus à syndi
catoribus non pōt appellare. sed ista. l. nihil
facit secundū doc. quia illi nō sunt propriē
iudices sub quibus multauit: nec istud est
delictū cōmissum in officio quod ipse exer
cet sub eis: & sic cessat ratio. ¶ No. q. officia
lis potestatis potest corā eo habere causam
ciuile: quā fortē inchoauerat aūquā esset of
ficialis, postea verō nō posset: quia non potest
quis dicere ius sibi, vel suis: vt. ff. de iuridici.
om. iudi. l. qui iurisdicōi. debet tū illā pro
sequi per pcuratorē: qm̄ inchoauerat ante
quam esset officialis. vt hic in tex.

LEX III.

Abstinentum. ¶ In cau
sa fiscali

vel in causa principis cōdenatus
nō appellat. hoc d. Et hoc qm̄ erat
debitor ex causa publica: vt rōne publicā administrationis: quia
gesserat officiū publicū, vel exegerat tributa ecclesiā. Opp. dum
tex. dicit. [Publici vel etiā priuati.] quia in causa priuatorum ha
bet locū appellatio. propter hoc gl. exponit: [priuati.] scilicet pa
trimoniū Imperatoris: vel dic q. etiā in causa merē priuata con
uictus & confessus non appellat. vt in glo. si. etiā si confiteatur
post latam sententiā, q. tene menti.

3. Ab interlocutoria que fertur post sententiā diffinitiuā potest appellari de iure ciuili.
4. Quatuor modis in quibus exceditur modus executionis.
4. Debitor captus in executione instrumenti ex forma statuti: si appellat ab ipsa captura, an debeat statim relaxari?
5. Quod talis captus quousque detinetur possit appellare: non obstante quod lapsi sint decē dies à tempore capturæ: quia continuū sibi infertur iniuria.
6. Sicut puniuntur qui frustratorie appellat à diffinitiuā, ita et qui ab interlocutoria. sed hoc die sufficit q. si appellans succumbat, condemnatur in expensis.
7. Si aliquis est condemnatus de duobus criminibus ad diuersas pœnas, et appellat ab una, an super sedebitur in altera?

LEX V.

Ab executione. ¶ Ab executioe snē diffinitū
uē nō appellat: nisi executor
excedat modū executionis. quo casu appellat: & si qd
erat de re mobili, auferat reo. nō tū tradit auctori: sed de
ponitur reddēda ei qui obtinebit. Si verō erat immobilis, seque
strantur fructus similiter tradēdi victori: & si appellatum fuerit
indebitē vel calumniosē, puniunt appellans pœna hic contenta.
h. d. Et diuide in quatuor partes. Primō ponit dictum seu regulā
negatiuā vīq. ibi: [Nisi fortē.] Secundō ponit exceptionem. vīq.
ibi: [A quo.] Tertiō exceptionem declarat: & ponit in practica
vīq. ibi: [Sciatis autē.] Quartō & vltimō imponit pœnā iniuste ap
pellanti. Et aduertēdum: quia glo. j. & etiā alia que incipit: [Vt
si satis erat.] in fi. intelligunt hanc l. q. nō possit appellari ab exe
cutione facti: vt si iudex cōmittit executionem nuntio: & nūtiū
ducit secum auctore, & mittit ipsum in possessionē bonorū, vt ab
illa immisione nō possit appellari. Sed quādo pronuntiat sentē
tiam fore executioni mittendam. glo. ista dicunt q. bene poterit
appellari per l. & in maioribus. s. de appel. Cy. videtur dicere cō
trarium. q. nec tunc possit appellari. quod videtur: quia esset im
ponere legem verbis, & non rebus. nec est ratio maior qua
re plus possit appellari. à grauiamine verbalis quam reali. vt
supra de appellationibus. lege, si quis prouocatione. ¶ Nota
tamen ex istis gloss. secundū Barto. qui transit cum eis, quod ab
interlocutoria quæ fertur post sententiā diffinitiuā, potest ap
pellari de iure ciuili. nam ista pronuntiatio quod sententiā sit exe
cutioni mittenda, est interlocutoria: & sic non ob. l. p. j. eo. quia
ibi in ea quæ fertur ante diffinitiuā. Certē etiā tunc si nō spe
ratur nec expectatur alia diffinitiuā, potest appellari. vt ibi nota.
nam ideo prohibetur appellatio ab interlocutoria. quia grauiamē
illatum per eam potest reparari per appellationem interpositam
à diffinitiuā. & sic videtur superflua appellatio. Si ergo non ex
pectatur diffinitiuā, cessat ista ratio. ergo cessat prohibitio. ¶ Item
in alia glo. quæ incipit: [Vt si satis.] no. tres modos in quibus ex
ceditur modus executionis. s. quādo capitur res maior, cū possit

capī minor. Vel cū sit pro maiori quantitate quā sit facta con
demnatio. vel quando fieret executio ante tempus. Vel quādo
quando non admitteretur exceptio quæ posset opponi post sen
tentiā: quæ sunt multæ, vt no. in l. j. s. de iur. & fac. igno. Et no.
glo. secundū quā exceptiones istæ nō solū possunt opponi post
sententiā: sed etiā post tempus quod datur iudicatis ad soluē
dum. Et addas hoc ad istam glo. videtur autē sufficere q. possint
opponi post sententiā: & q. saltem debeant opponi ante lapsum
talīs temporis, cuius contrarium vult ista no. gl. In alia glo. quæ
incipit. [Scilicet apud sequestrum.] oppo. tribus modis contra
limitationes. de quibus hic in tertia parte. l. primō q. nō admittat
ista sequestratio rei mobilis per l. j. s. de prohi. seque. Sol. ibi non
erat lata sententiā. hic erat lata: & trāsiuerat in rem iudi. & sic ma
ior est præsumptio pro eo qui obtinuit. Item opp. de l. iij. s. de ap
pel. vbi pendente app. omnia debent stare in eisdem terminis: &
nulla nouitas fieri. Solu. verum est quādo appellatur à sententiā
lata super principali negotio. hic verō ab executioe iniusta. ¶ Et
no. istam sol. per quam dicit Bart. q. si peto executionem instru
menti ex forma statuti: & facio capī debitorem: certē ipse potest
appellare ab ipsa captura. quia ista. l. loquitur quando appellatur
ab executione sententiæ diffinitiuæ: quia tunc est quid impo
nenti appellanti quare non appellauit à sententiā. quæ ratio cessat cū
appellatur ab executione instrumenti. Quæritur ergo vtrum ca
ptus debeat statim relaxari: & videtur q. sic per illam. l. Contra
rium est verius per istā glo. quia hic fuit capta res mobilis super
qua lata erat sententiā: tamen nō relaxatur, sed deponitur. Adde
¶ quod talis captus quousque detinetur potest appellare non ob
stante quod lapsi sint x. dies à tempore capturæ: quia semper cō
tinuū infertur sibi iniuria ex retentione: & sic appellat ab illa re
tentione quæ sit hodie: no. vt in Spec. de app. §. j. ver. nōn secun
dum mentionem. Et adde quod per eundem not. in tit. de cita. in
§. j. ver. quid si reus. Vltimō oppo. quod non debeat sequestrari
fructus rei immobilis, nisi sit timor de dilapidatione. vt ibi de ap
pella. l. Imperatores. §. fina. Sol. verum est quādo fuit appellat
à sententiā: sed hic fuit appellatum ab executione sententiæ
casu nō distinguē si sit suspicio, vel nō. quia maior est plūm
pro auctore postquam sententiā transiuit in rem iudica. quā
casu præcedenti. vbi non transiuit. In alia gloss. super ver
ticulo. Quæritur de intellectu literæ: quid vult dicere dicit
cit. [Vel ab articulo.] & respondet pluribus modis: tene loco
dum. vt intelligatur cū appellatur ab executione. vel à pro
nuntiatione super aliquo alio articulo super quo possit appella
ri. ¶ Et sic nota quod sicut puniuntur qui frustratorie appellat
diffinitiuā, ita & qui ab interlocutoria. ¶ Breuiter istæ pœnæ
non sunt hodie in vīu. & sufficit quod appellans succumbat, &
condemnetur in expensis. vt dixi in leos. versicu. ne temere de
appella. supra. ¶ Quærit gloss. in fin. si aliquis est condemnatus
de duobus criminibus ad diuersas pœnas: & appellat ab vna,
an super sedebitur in alia? Respondet. non tamen bene declarat.
Breuiter aduerte: quia iudex debet conari vt vtranque patiatur
sicut meretur. Aut ergo impositio pœnæ vnus non tollit nec
irritat alteram pœnam: tunc non est super sedendū: sed est hē
da executio in illa in qua non est appellatum: & cum postea
pronuntiabitur in causa appellationis, confirmando sententiā
imponetur altera pœna. Si autē sint tales pœnæ quarum vna
tollit alteram: puta pœna mortis: & pœna amputationis pedis
nam postquam esset mortuus: frustratorium esset amputari per
dem: & tunc si fuit appellatum ab illa que imponit pœnam mor
tis: & sic maiorem super sedebitur in minori: quia imposita non
impediatur imponi pœna mortis ex prædicta causa appella
tis. Sed econuerso si fuit appellatum ab illa quæ imponit pœnā
pedis, super sedebitur ab illa quæ imponit pœnam mortis: quia
si non super sedebatur, & imponeretur pœna mortis, non posset
postea imponi pœna pedis: & sic appellatio remaneret frustrato
ria: debet ergo expectari finis. & postea incipietur à pœna pedis
qua imposita imponeretur pœna mortis.

LEX VI.

Visquis. ¶ Ne testamētum aperiatur, vel ne he
res scriptus in possessionem mittatur,
appellari non potest. hoc dicit. Sed licet non possit ap
pelari potest tamen querelari: & de nullitate dici. vt i.
de cdi.

de ed. di. adri. tol. l. edicto. ver. sin autē aliquis. & ibi no. in glo. su per ver. missus est. Et si dicatur ista est differētia verbalis. Respō detur q̄ imō est etiam realis: quia si posset appellari, posset etiam retrahere causam ad superiorē, & remoueri de manu iudicis co ram quo fuit petita missio. Sed quia non potest appellari, si vult cōtradecere, habebit necesse coram eodem iudice hoc facere.

Quando possit appellari ab interlocutoria, & quid in singulis actibus iudicialibus ante litem contestatam quam possit

LEX VII.

Ante sententia. [†] Ab interlocutoria nō ap pellatur. h. dicit. Et hoc de iure ciuili. sed de iure canonico à qualibet interlocu toria appellat. ideo in curia romana lites sunt immor tales. Et refert Spec. q̄ coram eo pendeat vna quæstio cum el set auditor in curia, quæ fuerat incepta ante eius natiuitatē. & re fert q̄ erāt xxxiiij. anni. & miror quod in tenera ætate fecerat il lud opus quod est quid miraculosum. Item de iure ciuili videt q̄ possit appellari: licet nō sit magni præiudicij. interlo. per l. & in maioribus. de app. s. propter hoc quidā fatetur cōtrariū. & dicit q̄ nō potest appellari ab istis iudiciis: de quibus hic in text. vt habetur in fi. gl. ga multa ll. sunt * in quibus dicitur contrariū. glo. tamē nō placet hæc opinio. & ad leges * quæ contrariū vi dentur dicere glo. hic respōdet: & ad quilibet de per se. [†] Tamen recolligendo omnia dic q̄ tunc nō appellatur, q̄ talis interlocu toria affert præiudiciū quod pōt tolli: & reparari in app. à diffini tiua: quia tunc reddit appellatio superflua. Si aut nō pōt repa ri in tali appella. tunc bene etiam de iure ciuili poterit appellari. vt not. in l. ab executione. in glo. quæ incipit. vt si satis. in fi. vt q̄ lata esset post diffinitiuam. & sic alia non expectatur diffinitiuā. vt cū pronuntiat executionē fore faciendam. Itē si lata esset ante diffinitiuā. tū non sperabatur ferri alia diffinitiuā. per hoc videt q̄ si fuerat bis appellatum, & in causa secunda appellationis la ta sit interlocutoria, possit ab ea appellari: q̄ nō operatur alia ap pellatio: cum non possit tertio prouocari: & sic non possit repa rari grauamē à diffinitiuā. Eodē modo si est talis interlocutoria quæ totā decidit causam, poterit appellari. & istis casibus loquū tur ll. allegata in glo. quod prosequere: vt plenissimē examinat Bar. in l. ij. ff. de appel. reci. vbi in singulis actibus iudicialibus tam ante lit. conte. quā post: quærit an possit appellari. vt à citatione si assignatur nimis parū tempus. vel si assignatur iudicem fore cōpetentem vel non: & in alijs actibus quod plenē examinat be ne per quatuor colū. & Bal. in l. ij. s. de episcopali audientia.

LEX VIII.

Et publicorum. [†] Publicus debitor mani festē conuictus non appel lat. hoc dicit. Si non est manifestē conuictus, bene ap pellat. vt in glo.

Si pendente appellatione mors interuenerit. Rubrica.

LEX I.

Etiam post. [†] Instantia causæ app. transit ad hæredem. h. d. Sic et causa principalis. vt in l. si eum hominem. de fideiuf. ff. debet ergo hæres prosequi causam: aliā sententia transit in rem iudi. Videbatur q̄ nō teneretur pro sequi: & quod causa ap. extingueretur per mortem appellantis: & sic expediret de nouo litem inchoare: sed non est verum. vt hic patet.

LEX II.

Ius qui. [†] Ad annotationē bonorum pōt appel lari: & appellatione pendente morte rei pœna extinguitur. & bona ad hæredem transeunt. h. d. secundū vnam lec. Et tunc oppo. de l. seq. vbi quando est facta ademptio bonorū expressē licet extingatur causa quā tum ad impositionem pœnæ, non tamē extinguitur quantū ad ademptionem bonorū expressē factā. Sed hic an annotatio bo norū fuit facta expressē & sic durat causa post mortē. & sic non transeunt bona ad hæredē, sed expectatur euētus litis. & si ferat snia cōtra criminolum, bōa annotata remanebūt aptid fisci. So. l. sequēs non ob. q̄ loquit q̄ fuit appellatū à sententia sup cri

mine lata. lex ista q̄ fuit appellatū ab anno tatione bonorū. Aliqui dicūt: & illam tenet Cy. q̄ loquit q̄ fuit appellatū à snia sup cri mine lata: & ambas lec. tūgit gl. fi. hæc secun dam tenet Cy. Bar. tenet primā: tanquā ma gis no. Et p̄mitte quod habet in gl. j. de ista annotatione bonorū quæ olim fiebat. Sed hodie nō est in vsu, nec fit. quia bona nō cō fiscant q̄ quis venit cōdemnandus ad mortē naturalē. vt in au then. bona dānatorū. j. de bo. p̄scri. tū ga loco istius annotationis fiunt hodie banna cū termino ad cōparendum. quo elapso habe tur absens pro confesso, & aliquando pro cōdemnato.

LEX III.

Is qui. [†] Expressa ademptio bonorū morte ap pellatis non perimitur. secus in tacita. h. d. Bar. In text. ibi: [bona reo quocq̄ adimat.] s. tacitē hoc est dicere q̄ est dñia an ademptio bonorū veniat ex natu ra capitalis pœnæ q̄ q̄s fuit cōdēnatus ad pœnā mortis ciuilis vel naturalis: quo calu venit confiscatio bonorū: licet expressē facta nō fuerit: & tunc mortuo criminoso sicut extinguit causa princi palis criminis & pœnæ, ita & tacitē cōfiscant. Aut nō facta fuit cōfiscatio per iudicē: & tunc licet extinguat causa criminis quō ad pœnā criminalē, nō extinguit quō ad confiscationē bonorū. sed expectat finis litis: & si pnuntiet cōtra criminolum, remanēt bona cōfiscata. aliā restitunt hære. & istud p̄cedit q̄n confisca tio non erat facta eodē modo quo inhæret. nam inhærebat suc cessoriē. & facta fuit principaliter: quia cum dixit cōdēno ipsum ad mortē: & bona ipsius confisco. sed si dixisset cum confiscatio ne bonorum. quæ dictio cū coniungitur accessoriē, tunc extin guitur sicut causa principalis. faciunt not. in l. j. & ij. cum seq. de pecu. lega. ff.

LEX IIII.

Ipater tuus. [†] Causa appellationis interpositæ a muneris nominatiōe, morte ap pellantis expirat. h. d. Et est ratio. q̄ finis causa ppter quā fuerat interposita: postquā enim mortuus est, non pōt compelli vt gerat officium: frustra ergo fieret prosecutio ap pellatiōis, si post eam non posset sequi effectus: sicut in causā cri minali expirat morte criminoli: quia nō posset pœna imponi. vt lege proxima.

LEX V.

Vamuis. [†] Licet moriatur ancilla petita cum pe culio, durat tamen causa appellationis ppter peculiū. h. d. Certē etiā si sola ancilla fuisset peti ta, nihilominus ea mortua potest durare causa: q̄ per cōtestationē perpetuat lis: & sic poterit cōdēnari possessor si nō fuisset peritura penes hæredē: q̄ fuisset distracturus. l. itē si ver beratū. §. si. ff. de rei ven. vel etiam propter stipulationem de cui sione: vt in l. vtrq̄. quæ statim sequitur post illum. §.

LEX VI.

Ivnus. [†] Ultra tps quod dat ad psequendā appel lationem, datur hæredi appellatis quatuor menses. h. d. Primō vsq̄ ibi: [Sinaut.] qui iij. mēses in cipiūt currere lapso tpe qd̄ dat hæredi ad deliberandū vel p iudicē secundū gl. vel p l. cū antiquioribus. s. de iure deli. scdm doc. h. d. no. istā. l. Et in vtroq̄ dicto est singularis: nā per eā patet q̄ facere hæreditatē nō currit tps appellationis psequendæ quod habebat defunctus. quod perpetuo tene mēti: & hoc durate tem pore dato ad deliberandū: sed lapso bene currit. vt hic colligitur. Quæro quid si hæres decelsit intra iij. mēses, an suo hæredi dan tur alij quatuor menses diuersi: Dic quod non: quia tempus se mel suppletum iterum non suppletur: vt no. in simili in l. prope randum. §. snautem in medio. s. de iudi. per Cynum vbi omni no vide. Glof. oppo. de l. cum in antiquioribus. §. de iure deliber. Sol. ista suppletur per istam.

De his qui per metum iudicis non appel. Rub.

Non sufficit habuisse iustam timorem. nisi sequatur protestatio, & q̄ protestatio debeat fieri publice & coram honestis personis.

Protestatio qualiter tunc succedat loco appellationis? & nū. i. & 2.

Yy 2